

Bréfa- og málasafn Benedikts Sveinssonar, 1. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Reykhólasveit – Gufudalssveit – Barðastrandahreppur –
Rauðasandshreppur – Patrekshreppur – Hvallátur – Pétur Jónsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-15, Örk 1

Reykjavíkarsvæit.

Gefubals

Merkat

Reykjavíkarsvæit rœs frá Höllum, næstum megin Krácsfjörðar, ab Miðla á vestan megin þorleifjörðar. Þær partverð kirkjusáleni: Reykjavíkarsálen og Stadarsálen. Þá er Stadur á Reykjanesi þrætsetur-benefisium.

Reykjavíkarkirkja er ítt kirkja frá Stab, bændaeign.

Reykjavíkarsálen rœs frá Höllum ab Miðjanesi á Reykjanesi, senn á kirkjusálen til keggiu viðenauðna, og van galdin hálfs kirkjungjald til hvorras, og mun slike fátt. Í Stadarsálen eru vestari breinnir á Reykjanesum og þorleifjartarbeinnir ab Miðla.

Í daglegu tali innreitir er hóppnum skift i þrjum byggðarlag eftir stabbáttum: Innreit, Reykjanes og þorlefjörð.

Béruunna vegein hóppskera er óbellega laundskimatur. Ótarvans, markaðsveiti og bragnleles veiti eru í nörgum jardum, einum á Reykjanesum.

Inn 5 veckur, frá 'Kauhl' og íb
á Brufjörðum fylki morgun með
þgurðu sæilum lausdaga. Þar slæft-
ast vel ~~og~~^{at} smáfell, bílin fjaðrigt-
um leyfjögðum, gagnar vallendis-
trekkjar, grösufa og grösur súggar,
leiu, slælt og vitast, fjaðrigi
tillomannshul ~~fyrir~~ og norr, og utsíguist
at afar fagert um leiuu morg-
nelytta eyjaklæss Bríðufjörðar.

Tunnveitir

er talin frá Hálum ab Hyrningsslöðnum til
Brennifjörðarsölu. Grunnið og grænugir
dölir teyjast þar við inn á milli lágnar
ára og lágra ennfella, sem at allmiklu
leyti eru gróðri raxin, kirkis, lojarni, fjall-
drapa, lyngi, os. f. v.

Kambsfjall er á milli Leiradals, Lei-
ðau og Bogardsals at vestan. Það er yfir
500 m. hatt, þar sem það er heit, en hengi
marsbratt, heldur en hildar at líðandi
og vel grásugar.

Halar í Króksfjörði er austasti berum í
Sudurlandi. Berum sléndur nálegt eðjó,
austan negin Króksfjörðar. Frenur mun
jördin vera rígr til heystapar, en nala-
sel. Útkút mun vera allqub. Meiri flæstum
hafa kinnast þar vorum framar.

Kambur er mesti ber, sléndur hérna
uppi undir Hjallum, Kambsfjalli. Tinnar
er allstórt og gríðarfert, frenur hardleit, engi
ar frenur líllar, en grasgöðar, sunnar-
land kjarnagall, og í tigangur gáður. Engi
ljóaleiga er í landi jardinsins. Litli-
Kambur. Kambur er með ógetlega bætt og
kinnast jört.

Bær: Króksfjörði sléndur austanverð i
mynni Bogardsals, vestan undir Kambs-
fjalli. Bær er sláð jönd og ígjöt. Nefer hin

verit nýjaq vel eðlein sibast líðin los ór.
 Þinnit er fjárdið síðasta tím á Vestfjörðum,
 af einhylisjártum, og engin slægjus meiklar,
 óautfjárhagar hinsir kezði í Bejarsdal, sláð
 grípa hagar ^{allt} quðis. Lítileitáttar skágu mun
 vera þar, gördin á land ab Bejasa, sem næm
 ur níður Bejardal. Um hann liggr Bejardal
dalsheiðusvegr vestur ab Bonkätludal
 í Tungnafit, Kirkjubækhreppi. Dalurinn
 heit til forma Steinálfedalur, ór hann
 nafn af Steinálf Þóði lága, sem bjó í Fagradal
 ab Steinálfbyalla (þar konkfistingságu).
 A Bejardalsheiði hafa margir næm aðib
 íli, ekki knapats.

Gunnarskirkja og Bejarskirkja eru ægdi-
 hjáluver i Bejarslandi (þar Jónassus fóstul)

Sel fyr var fyrnum höft i Bejordal, frá

Be.

Mjórstunga stendur vestanverst í Bejasa, nakkun neðar heilur en Bej.
 á hin Bejordal vestan ósínum. Þín er
 minna en : Bej., en engin slægjus meiri.
 Órandshöllir munu ab öðru leyti vera
 suipabris. Í Bejordal er Mjórstunga ell
 vorn þar höft kútarhús fyr í midjan
 19. áld. og hefur þar ót, en viljat hinsa
 25 heiman. Þátt þar þrekraun meikil.
 Þeitum ekil Pálsson var upphafur Mjó-
rstungu.

Þarf a meðal meður ab nafni Hafliði, og nefn Ólafur Pálsson
 Skrifst um hann seinum leitadagn.

Vestan við Bæjarsdal gerður fram af líðandi
fjallás, sem heitir Gilla-stáða-fjall, ~~einum. 200 m.~~
~~einum. Klættaborg er þas, sem heitir Geitapell. Geita~~
vernum viður fjallit, næstu litlum. Þarfara-
leik er ítrumt fjallum, um skálta meða,
er þas aqætur vegur. Heila þas Gilla-stáða meða.

Gillastabis er en spækkom vestan Geilá.
En það flutningsjörð allraukil, inn allelant,
og engjas gáðar. Þorvaldur Þórusfinsingur
var brennður inni á Gillastöðum 1228.

Klukkafell er skamt vestan Gillastäti,
num þat matlarn minni jáð, en at öðr
leyti eru þut. Stendur bærin vestan undir
Gillastätabjalli. Þar par grásugur dalar, sem
heitir Braxárdalar, par neumur brax á.
~~Reinur bær gaman sib~~ ^{Geita í hana} Geita fyrir nedan
Gillastäti. Fellur himi i Kráksfið.

Fjällvegur liggrum um braðardal meðan
þróunarvalldal í Hrófshengshnappi, heitir
hann braðardaleiti.

Fyrir vestan Snaxasöld er laicus fjall-áæg, sem heitir Munabstungsfjall. Vestan íst það er ein dálur, ^{óbyggður} grínumur og grösugur, heitir hann Nabardalur. Eftir honum fellur Náborðalsá, neymur henni: Snaxá.

Mennaskunga er i oddansum á milli
áins, er þat lítil jörd en notagáð og sand-
land hit kefta.

Hrisihall (Hrisahall) slender seruman under big hills, 3, straight stem feath. stem with hrisihall.

Þó tilindum hefur Metilkjarn fastkráðir
fullspóris líns þar. Heitir eum Metilkjarna-
klump; braxa.

Járdin hefur jafnan verit talin flutningsjörð. Þjugr þar jafnan afmánum, lang fram eftir síðustu áld. Þim er allt tótt og greitfert, og engjas miklar a Hriskálfá og umbar.

Rjóðvegurinn veitir ab parka fyrri liggrer ofan gard á Hriskáli.

Nes eitt gengurfræm á milli Kráks-hábar og Bersfjárbars. Þustáumur a þar stónda boðirnar Hafrafell og Borg undir meim samnefndum félum.

Borg stendur ólárlega á nesinu, er tímis i hvarum, er Borginfest a Borgumur, umlyktja og skýla a því vegu, horfin hvarumurum við Sudaustrum, og liggrer tímis fram a málent haa sjávarbakla. Frá Borgumum, fram a nestana er kallað Brand, en þat valllendisnáð met hrisbjarni og lyngi. A nestánum er ein kennilegur einstakur klettastapi við sjánum. Heitir hann Pjartmannsstapi, eða Pjallarstein. Gunnalí fallt trúbi því, at þar var alftakampstadir, og ságðar munu-reddi, at þar hefdi jafnvel ségt hafsteip fljóta fyrir fráum met rá og neita. Stapinn var talinn ótleyfir.

Borg er óeki mikil flutningsjörð. Þim er þar ab nisan allgátt, en slægji us líllar og nútíngslegar. Utligur fyrir fandspínum eru góður. Hunn inoli en notabær,

bedið óstarvans og mostópa veibat göbunum. Hefur flestum kinnast þar vel.

Forni eyðisæt er í landi jarðasinnar, hét Borgarskáli.

Hafrafell stendur ofar í nesinum austan undir Samnefjöldi felli. Í slakela (Kilau) vestan í fellum er Kýlansvatn, dregur þat Kilau naðu af manni, sem Kýlau hét, var hann drepið á sunndi á natuum. (Skr. þorskýf. sögr).

Yönd pessi er meiri flutningsjörð heldur en Borg, einum meiri engjajörð. Brandkastir munu aðst áðru engju spipadis, en klumannindi engin í Hafrafelli, meina eflungsmeidi í Draxa, var þar fyrst um allrunileil reidi. Yöðin hefur lægum veit talin rygja jörð.

Fuð eyðikat en í landi jarðasinnar, annan við Králesfjardarbata vestanverban, heitir þat Vagbottaskáli, þar var kinn fram til 1880. Hitt kallit heitir Rubunnaskáli, er þat vestan undir fellum. Þar sást ein fyrir riðnum.

Fraði nordurenda Hafrafells, er mel-hryggar lágu, sem heitir Vatnshryggr. Þegar var naðu af Hrisihálaratuci. Skiftast þar leidir. Þriggur annar nequirum vestur af Bemfjöldi, en límu at Kinnarstöðum í þorskafjöldi.

Onnugui frá sögnaldum hafa geymst þessar æt frá Eddfirði. Götum os fyrst til fimm,

Kárauna þau við Þorsteinsfjörðinga ságu. T. d. Hettil
kjarnashlaup i Snæxi, valdegt munatstungur.
Í Náðardal bjó Náður, þar er mið ekki kveggd.
Kýlun bjó í Hafnafelli, þorlögum hrísi bjó
áð Hrisakvali.

Þícaldelstadir eru fyrir ~~síðjum~~ bætur
Bemfjörðar. Þeir eru lítil jörd, falleg og hag.
Síðundur bærinn ^{lítinn}, spálfrið frá sjó.

Bemfjörður er lítil eitt vestar af fjör
þjórstabálumnum, heldur en ^{lítum} skáldesta tis.
Tin er allqatt og engja eldegis. nlegilegar.
þar hefur jafnan verit vel línt.

Hyrningastadir eru við fjárbakkum
Bemfjörðarbálus, næstan vest. Tin er græt
fert, en frekarur hæfleit, og lítil. Engja-
eldegis um all miklar. þar bjó Hymingar,
fæstbröðir Gull-póris.

Þessar þrýr sibast taldur jarðir um
eft kalladar "Bálumnum": brandkasta-
jastir en þær fyrir sandfljótt, en fyrri um
taldar heldur vetrarspungar. Þllar eiga
þer skögendi, er þat smávarðið kjarri.

X) Alifiskaleidur rennur í Bemfjörðarvætu. Í Þorsteinsfjörð-
ságu er sagt að fiskur hafi verit berður í Vellum og alim-
bur upp. Meni þess tilgjánum sem óvís i gottanáði, en sérstalat
hafi verit lífungs-klak.

Reykjanesíð

engur fram milli Berufjördar og þonefjarðar. Þeir nesist mikil og breitt af framan, en tengt við landið með miðri eidi, milli Berufjordarsálus og þonekaffjordar, heitir þat Berufjordarháls, er henni laigos og flatlendur. Að hannum er Berufjordar-nátu. Úr því nærum Dimmastabæ í þonekaffjörð.

Að nesinum er fjall mikil, heitir þat Reykjanesfjall, er þat hest syðst, en leikur ar eftir því sem norðas dregur allt norður á Berufjordarháls.

Að erinnar verðu og vestanverðu ór Reykjanesnum) er fjallit með bröttum klítum og háum hárvaldekkum, sunnelabðar lítt kleifum, einum þó ór vestanverðum. Að austanverðu, til með Berufjordi vestanverðum, er hin naftakuma Barnaháls, "með blaðarist klift og berjalaups vena". Um Barnar visti þær ór Reykjanesi, en Stadur, líkum vestasti. Fyrir vestan Stadur keygis inni í þonekaffjörð.

Undirleindis neðan við fjallit eru hita afra hallandi myrar og undirleindisvínar, en nedar flóar og halla eru vísiganga enna með frami í fjöldum, og arnagríri af eyjum, höllum og skreyjum fyrir landi.

1
frá Bönnum og vestur fyrir
Stab

2
En grasgeirar og skridur
hit neðan í klítumum.

Byggðin er flat land, gráður sel
og fágur, en þremur þykir þar land-
leit fyrir sandhlé, en glösgriða lagar
gáðit. Þeirið er ófundað í nái með
frum fiðlervatnum. Þneistast er
undirleuduð met, um Reykhóla,
en eru nejáðokar eftir því sem ular
dregur.

Vestastaðar eru teknar ab þeyggja
inn í þorskafjörðum, heitir Skut-
naust. Hin bratta hauvahlíð, met
skribum og grasgeirum, heldur
áfram inn með þorskafjörði, um
állakm. läng. Að keivni leið er ekki-
est undirleudi og engin þeyggð,
nema ein lítíð kat, heitir þa G-
rangaland. Þar eru natalevar laugur.
Að hliðinni miði Skutnausta og
Grangaland, heitir Hálkallastrand.
Hlíðin fyrir innan Grangaland
heitir Hlidasklid, þui næstir þeiri
fyrir innan hana heitir Hlid í þor-
fjörði. Þegar kemur inn fyrir Hlid
líkist landslag meir innanheit-
num, ^{nema} ^{en} engju slægju, minni og
neitingsslegri, en keili land engu
síðra.

Hafur mið Reykjanesi og ab meðlem þorska-
fjörði verit landlega lígt, og skal mið námu-
lijet einstaknum brejnum. Uppleitt er lands-
lag Reykhóla meðan ólíkt flæðum byggðarlag-
num í Bárðastrandarsýðu, nema Geisadal.

I y manni þrekkti hinsu ait af Glæsileiðunum
en um langan gáði en bakið um heitir
Talforannasögn. Þessum upptum eins hins.

Barnahús tekur sitt fyrst
útan Hynnings Þáði ít með Barna fíði
sem fyr getur. Liqqur him undir
Reykhláleitirklein. Hin mun vera um
áttu 1cilar. läng. ^{Fint} er lítil sem
ekkef undirleudi, en þar trúð gil, eðz
skorringar afan ír fjalli til sjávar. Enn
það kalladar Gjár. Líllagjá innar, en
Stóragjá útar. Hestanequr liqqur það
yfir báðas gjárnar.

Hér eftir á hlíðinni eru lágrit gras-
lyngbjallar með uppaf öðrum. Hér
meðra er breit undirleudis reura,
vaxin grasi lyngi og skágarlejarni.
Er það sandland hit kezta. Þellháir
balkar eru með sjánum, en þó
klettalauðir.

Þors löfðu Reykhálos selför á Barna-
hlíð, heita þar Hijssel og Fornæel,
sjást ristir þeirra.

Gábur nequr er á hlíðinni, níðar
slíttar meðgötus, ó línum stak er
langur meður, sem heitir Skeidkugur.

Gáumil tri var það, at á Barna-
hlíð var illvæltus, eðz flagstaka, er
kállub var Rautsakla, var lálit at
him gerði mórrum íquas gleit-
ingar, ef þeir fóru um hlíðina at náðun-
lagi. Eitt sinn átti him at hafa ett
mann, sem var með náði, við yfir

Barnahraun. þá átti hesturinn d
luafa sprungit. Þó sáma bili sá Raud-
sökkva Reykhalakinslju, en meðurinn
urapar ið dantans afvati: "O. Halaking,
hjálpi mi allis finis heilagum!" Því
Raudsökkva lito uit, at hinn er
afvur, og varabíligi að þui at ella meður
eins langt, eftir þat, sem Ólafur kannu gva
helgi var verndardýplinges Reykhalak-
inslju. Síðlega hefur Raudsökkva veitit
i sér uit náll tráll, þó aldrei daguði
hanna uppi, en vitast ek.

Fyrir utan ilditina er einn nefnd
Barnahraun. Þen þat uppgriðniq gjal-
ðulor, sem nái fjalls og fjörn á milli-
hitill spítelaudi lokur nærum afan
með hraunjabrinnum innan verðum
heitir henn Hraunlokur.

Barnar eru næstibær fyrir utan
hlíðina, og innlið ber á Reykjanesi,
lítill járb. Keyrkapsar eru myr, bæði á
tinni og engjum, en nota gall sannland.
Lundirjumi og undirleudi er lítil.
Hitill hættar selueidi er þar.

Hitskift eru næstibær fyrir utan
Barna. Þin er gall, og engja slæggja
all nætelas, at notken leysti í eyjunum,
en landriðini er lítil. Hlunnindi
er þar all nætelil, bæði óðarsvans og
selueidi, liqqja þar margsar eyjar undi,
er hit til ey keivre næst. Þar þar fyrsum

gjöld sandoffjárheit á haustum, og er sjálfsgagt eum. Undirleudi er þó lítið, svo at tannit nor milli fjalls og fjör. Frakkeniskistáttur var þó um eitt skeit.

Sícamt fyrir utan Miðhús tekur all Reykjanesundis leudit.

Reykhlóðar eru nánast fyrir utan Miðhús. Hafa þeir jafnara veit taldir einhverf meista höfuból Vestfjörðs, og hafa alla þá koæti til at vera, sem íslenska kínjóð mega prjóð, nema laxveiti og heimurseti, sbr. vísir dírites. Sícamt fyrir utan klumindi á Reykhólum:

"Sál, bragnkelri, krabbelingar,
kværn, egg, neyr, olíum, melur
kál, kar, lundi, kalvibrur,
kafa, rípus, selur."

Síamt af þessum klumindum eru sann ekki mikils virði, allra síst inn á línum. Ekki telur þó nisan það, sem allt af hafi verit mikils virði á jördum, eða það er jarðhánum og huerinnir. Silungsveit i þorðkaffiðará er heldur ekki talin virðum.

Reykhlóðar er á ~~Glásum~~^{lagri}, lítið eitt aválburo.

A Reykhólum er myagvell fallit til gat - motteins, neyr, jörðum.

Reykjahlálmur er á laigrí, stárrí, lílit
eitt óvalri höldungu. Útjöbranir voru
þifbir, voru partat, sem mi hafa verit
lægt undir heimajörðina. Heimatiður
var allt nemniðleitt. Áður katatinn um
með löldum mun það allt vera naf-
fintum dagslættar ob stórb- og vel græ-
giefst. Engjastægjur eru afar miðlar,
ut frá tini að vísar klibar. Þeð er í
tinnum eru tveir einkenilegir kletta-
nölar, sem heita Hellishálar. Þe milli
þeirra var það, at húskonarar þor-
gils Árasauðar mettu Grettí fardum
með balana í herðum sín. Frá tin-
num upps meðis fjallib er eldurr
meður, sem heitir Skeid. Fyrir ofan
tinið er lílit eggelit tini, heitir Grund,
var það ein af hjaileiquumum. Oft er
spnætt ís spori í Reykhlaðsháði, er ræk-
ur spnættur í milli tinauma, eru
fljóttur vestar með alla bæjarlidinu
í spnætti.

Buk Grunndar voru þessar býaleiqui:
Busturgardar, austanverst í tinijadrimum
þar viðegð er lítil brunnhala, Bustur-
garts hala, vor það lína kalda vatns-
balið á Reykhlaðum, fyrrum. Fjáskaleit
var í endurjadri tinaing. Þetta pessiðal
voru í aldurinn frá yfir 1860. Runkahús
er í Sudurestu, obri tinaing. Voru í aldurinn
frá undir síðurest aldarmat, eru

Grundar til um 1884. Ý vestur jafn til
tunus var eyðihjáleiga Kaldraum. Drangt
er síðan hin hefur byggð verið. Titlinga-
stadir er fom eyðihjáleiga i Titlingastaba-
nese. Þeir pétta kat nefut i Grettisságu. Síð
þar eum næst. Þóðan er næstk loðasleid
heim ab Reykhónum. A málum stöðin í
Línjatrinnum ub Skiebit, Þóðan þa ab
lausmannskýli áu grað mygja.

Margir huerir og laugur eru á Reyk-
hónum, einum sunnan aq vestan
ub línuit. Vestur frá breumur er lang,
55° hit, sem heitir fjölllang, var það valnúktal fyrir
fjall og bæ. Í heim er valnúkt heitara en
euro ab gríper drekki ákælt. Vestur
mudis Hellishónum er krafðlandi og flös
hverir. Hann er djúp, kringlætt skál
afan í sléttu klapp, eða kerftall, er han
topur metur i þvermál og 60-70 m. Djúp-
heiturinnið valnúknagn er í honum. Þa
glúfa, eða skorningur afan í kerftallum,
og nærum vatrib fram um hana í
dalibum fossifram af stállinum, top-
lega mannhæð. Heitast er valnúkt i krafðlandi
af hær um þessum, 97° eða þar um kíl,
en í hinum hærnum i gneid um 95°.
Huerir þessir eru kallaðir Vesturbuerir,
en aldeins færir metrar milli þeirra.
Málaist ab þeim meðalalagða i engjum.

þar vestur á myruvum er dálítil
þórr með sandkölum, ekki hnic elgjip,
heitis Kiatjörn, valur i henni er
ívalgt. þar hefur verit gest smallang.

Sunnan undir Hellishánum eru
mokkrar huerir, sem heita Kjáfahuerir.
Sundur frá þeim eru einar pris huerir
sem kallaðir eru Sudurhuerir, eimur
keirra heitis Berglver. Ír horum
meimum tátuert valur mikill leikur,
í horum er fornlegt rauður ristki, laug,
262 pris, kallaður Grettislaug, kennur það
ekki illa heim sib Grettissagn, þar eimur
sagt er frá ubersign keirra Grettis og þor-
geirs. Þrág bræðka er þar fyrir ^{open} nedan.

Dræleinir eru hvernun þessum nema í
sámu stéfin og sjáfarvegurum. Þær þar
slættar melgáður. Er það kallað Hue-
lækir. Í eimum slæð er þar litill huer
í slætri klæpp, 30-40 cm. löndus. Í horum
kullar og síður si að að þessi líttl huer
heitis Fribur, er hann mikill barna-
vinnur, þui að hafa þau sambit eis egg i
horum í vori, er þau fremla í smalari
fernum. Þíða áta fullontur þau at sinni
um erindi með egg á fyrri árum.

Fyrir neðan engjarnar og subus af
trúnum er valur allt ólón, heitis það braug-
valur. Þinnat valur er þar, sem heitis Nedra-
valur. Braugavatn leggur spálelmur eða aldrin
at ut annanð, vegna velgju.

Fyrir neðan nættum heitir Valðunes, og
þar gáð knæggangar. Nálægt nættumnum
eru hestar uppsprettus, sem heita Einsí-sey
ir. Æru með hinum heitum uppsprettus
nar þui áteljandi um hvernig Reykhála.

Fjöldi eyja, hálmur og skeið eru þar fyrir
landi. Stærst er Hisiaey, þar var lægur
hefti fóð abrættum og með yfir því.
Þá alli þar um einn skeið eði neint. Þín
mum állu þui lokis, bæði fjarreyndar og
neimleitum. Hvitakjarnarey, Hleifálfsey,
Háney og margar fleiri eru allar ryðja-
síðar vegna óbarvarps, landavans og
fleiri geta. Í leggjus eru þar miklos og
fleit fitukeit fyrir sandfjóð í haustum.

Selueidi er mikil á Reykhálu, bæði
vorköpum og haustkápar. Brandselurinn
káperist at vorum, eru vorköpum annar veidd
ir í net. Útselurinn káperist at haustum,
í ^{seint i} áubrundum september og seinni, káperist
hann uppi á sjónum og stórum skejum,
sem ekki fellið yfir. Liggja káparinnar þar
uppi í báli, þar til hann hefur farit ís
hánum, eru þeir huitir og kafloburir, er
keis fæstast. Skribur untan öðru hraun
upp til þeirra, til þess at gefa keim ad sínig.
Eru káparinnar dreppnir í bálinum og kall-
dir káleli. Verin er kállt uppídrap.

Hánum eru líta, af um 200 kápar.

verist ailega í Reykjánum, þar af 120
bæðlis, eða meira. Þur landstundal
jarsvinnas hafa verit gneicel at
nolem leyti í kápasteinum, á elini sinn.

Nakkur stóð myrtugð í töle fylgia
Reykjánum. Má þar fyrst tölja hálfa
Kallakibadal. Vesturbálts dalins heitir
Hraunahlíð. Það var hit foma Gunnars-
stæzland. Það kjo Válu-Gunnar. (Skr.
þorskfsögu). Það er mið hafþ fyrir spítell.
Landi þessu fylgir hálfsu veibi náttur
i Þorskaffjardar. Hins vegar er gjæst um
á Gunnarsdalum. Í stað berum heimar-
lega í dalnum at vestanverðu gegn Kalla-
kibum.

Í Reykjanesfjalli á jörðinu miði land.
miðum blúla Heyjardals, til mál sitt
slit i þorskafisti og flæri jardis, og eru
austur eftir fjallum fram að Borsmáhlíða
krinir. Það er vátur, sem heitir Gravatn,
en það með stærstu náttum á Vestfjörðum.
Í því er háum allstóris, en það áfla- og
audavarp, en ekki myrtugð. Þur naturub
vera um 2km. at lengd, en helmingi
nýjorra. Silungur er í því, en ekki veidd
ar, neiqua fjaðlegdar. Heyja meður íss
Gravatni. Valdegt þui er annast vatn,
sem heitir Grainaskringla. Þui vor trúad
at það var "tríkystura". Allmiklar slæggjur
sín. Heyjar dal. Fyrrum fengu þorska fyrir

1.
Ó Rjúpnafelli var fyrurum setuar leira en
frá Reykhánum, var það priggis stundar
lid. Var farin sunu nefnd Grundagata.

Var aft límaður eldgjur frá Reykhánum.
Rjúpnafell og Hánkang eru hæstu hraunar á
Reykjanessjóllir. Hánkang er ein kennilega
fællegt námsa viði. Það er hældit man frá
Háli í þósskafistí. Barnaháli er eigin Reyk-
hála og hefur námsar óður verið getið.

A Reykhánum hafa línt megin hæft-
ingjar og rausnar meiri allt frá því á
Síðuáld. Þótt skáld Þóras Óðleyn er þor freðulus.
Það kþó, um þjólinu aina skeid, himm þjó-
linni bændahöfdingi Bjarni Þóðarsen,
miklu ^{þýris myndar} fráusnarkrissi, með frábæri rausn
og skásumgum steap. Höfði hann fjölmilum manna
i heimili, þegar flest var. Hann leyddi þe
márinum 1873-1874, stendur sá þer emi.
Var hann himm mestri frákvændan með
verðvætur með afkundum og elgjómsamur,
og hinsfarið sunu gáður ab flestum sunn
hafa kælt gall það ab vera. Höfðingi var hann
i línd, engi síður vist óríka sunu ríka,
fæstur fyrir og líl lítl heil sinn.

Hállustadir eru næstti bær vid Reykhóla. Þú er meðalstórt og semmilega graegfis, en gjánefjör allmítilas, en innan með vatas. Innarhagas gábir og jastar aukt í vetrar, en fremur landlét. Þar er ekarrasp, vorstópaveidi og knagnæksi. Hálegt hállustöðnum steyptist Heyja í afarfallagum fari frá af ferlögðum hauvatasinn, má ganga baki við fassinn. Men henni eina af fengunum fassum hér á landi, þó ekki hafi þri verit á lofti haldid. Hálegt hállustöðnum eru langar, notáðar til þverla.

Skerdingsstadir eru abflestum landnýjuum nemi helmingi stóri jöð, heldur en hállustadir, en landcastrir búaer. Jöðin á allarhlínum blíða Heyvíðdalss og Elegjars þar. Heyvíðgata er fyr meður, en vandrur þó upp ó dálíum, er farið eftir kletta-syllur, var einum farið með heytanum. Fyrnum allur Skerdingsstadir seldar á Heyvíð-dal og ef til vill bæði hállustadir og Reykhólas líka.

Eystibjalligau Fálar eru náðri; nejunnar. þar vorn höfð heitashús og heyrabær ad.

Reykjardingsstöðnum er abarvays, vorstópaveiti og knagnæksalagris.

Miðjunes er stuttari bæjar leid utan Skerdingsstadi, og myög lík at landnýjuum. Þaum er þó stórra og hefur verit mikil bæti síðan um aldannat.

Miðjunesi náður ís einafjallum dal. Ó dálíum vorn fyrnum settar slæggr.

L Úlfur Skjalgji nam Reykjanes og lejó
á Miðjanesi. (Nbr. Brandnæs.)

L Eftir þann efstir með að að
legt á þorun hafi á landnáms-
áld heitit Gröf, en síðar varit
nefnt Stabur.

Sandsland er þar aðeitt at sunnvinum. Þær
var höfð þor selför að eist um fyrir nærum
~~í~~ Selgahjálum. Frá til 1874 voru kvaras
setnar þor frí Miðjanesi.

Skamt fyrir innan Miðjanesi, að stóð
sunn heitir Húsahryggr, lífur ut fyrir
ab líf forma hafi verit bylli, sér þor glegt
fyrir nærum a tveim stöðum. Þennan
virkil er þor verri, er ekki óliklegt að
hun hafi valdiz því að kalib fái i eyti. ~~Frá~~
Sunnilega hefur kalib heitit Hús. Æru
köt þetta voru mun mali til frá 1874.

Hannarland er freminn litil jösb, land
nýrri er neigilegt, en tím litil. Fjall land
er sama sem ekker. Litils hattar klum-
indir eru þor, hin sáum að í fyrnefndum
jösbum. Gjörðin mun hafa verit notaell.

Brandsstaðir eru hýaleiga frí Stad.
Er þor litil köt að kluminda laust.

Stadur er prestetur og kirkjustatus.
Er þat stórs jösb og aget að flest um
lands mytum. Tím er ekki ykja stórt,
en slítt og ^{vel} að gefi, engjas eru miðlar,
og hagar við lendir að qádir. Stabar á
vennum fyrir utan tímib. Þat utanverð
ut hana er annats tím, hafa þor lengi
verit þó óhins, þor varður hýaleiga að
hitt þannan. Þótt hér vært hafa verið, aldað
frá að aljáundur áld.

A Stóðardal eru ágætir kúffjárhagar og græsgöðar. Þar mun haga veitd sel-fær frá Stóð fyr a' tímum. Setur var þar áður leungsíram eftir síbústær áld. Var fariin Stóðargata, er hinri eini vel farii hestaveguorum upp á fjallit, af nesum, er fjallit mun lægn þar, en annarsstær. Stóðará steypist í fall-equin fassri fram af briminni. Úr haun kom ab Máltriað:

"A Stóð er fali, sem fellur
með fjári haust og vor."

Ekkci er fassum eins fagur og Hreyfifass.

Forn eyðibýjaleiga er allt langt vest-ur frá Stóð, nálegt Skutermálasturnum. Hét hin Hraunastadir.

Öðarvara er meira á Stóð, heildur en öllum flestum átrum landjárbum i Breidafjörði. Er þat mest i litill og laigrí eyju sem heitir Máley. A síbústær áld fengust þar súndum 40 kg. af hréinsubum ðárdum og mál. 10 kg. ís Hrittaflögur. Auðk þess nakkur er Öliklellum og fleiri hánum.

Vorþága veiti var þar allu meil og hnagnukelsalagur. Raftskágaritaleið á Stóðarkinteja í Teigskagi; á Hallsteingnesheiði ^{hegg} lírinum bætur.

A Stóð bjóðan ymseir merkið klærðar. Þar eru veruð eldu halver.

Var eitt sium sira Benedikt Þálgðan kráðis
Bjarna Þálgðanað laundaleið og sira
Gunnars Þálgðanað. Þar bjó sira Ólafur
Jónasson, þálfastur, um fiftiára skrib.
Mun haum hafa komin þar um 1841.
Haum var mikur og breðrungrur gjáns
Sigríðssanar og teugdrafadir sira Matt-
hias. Var haum hinu mesti höf-
ungi og glæsimenni, mærra fängu-
legastur á velli, hinum ágætasti manum
í sjánum og raunum, og klertur gður. Sat
haum þar með miðilli skulð og þrýði
og við hina mestu rausn.

Þorskafjörður.

Drangaland er inn með þorskafirsti, langa bæjar leið frá Stab. Þinn er lítil, ekki og græk gefið. Útengjá slægjur en sára líllas, um þær helzt í líllu dalverpi, eða heilir Grisardalur. Talið er að ekki sjái eal að Drangalandi; alljan vikan á veturnum.

Ynn með firdinum, fyrir innan Drangaland er Hlíðarhlíð. sex kilam. läng miilli bæja. Er hinna bratt, með hinnun hannaði tún i örnum; miðlislendi er þinnað ekkest að neður vandur. Gannall vandur sagtí eitt sínum ab betra veri að skrið Barnahlíð, helelur en að ganga Hlíðarhlíð. Drangaland á nataleinum kluto heumar.

Hlíð er stundum nefnd Hlid; þorskafirsti til frekarri slæjrings. Höfur hinna lóngrum verib talin mytja og farseldur jörd. Þinn er þar allstórt, miðis ekki og græk gefið. Engjá slægjur en allmiðlar, einum í Reyðardal. Líthust er fó miðri af slægjum. Branddeignir er stórs, og hagað miðlis að góðir, einum fyrir sandfi. Egðikat er í landi jastas innar, heitir það Hlíðarkat. Skógar er í landinum.

Brandnáma getur þess, að kegas Böðvar hin dígrí tolc Hergils ey af Yngjaldibáindla, og male haum þatan fyrir bjargnið ait Sísla Þurðan, hafi Yngjaldur flutt sig í Hlíð.

Hafstadir eru öðutri bæjar leið innar með firdinum, lítiljösb, en natalel. Tíunum fyrir meðan hafa ófengið Borgarskjálasafn Reykjavíkur

háli austur af tímum. Sandland er gatt,
unnar og velur.

Í þonekfiringaságum er berim nefndur
Hof. Þar bjó Hallur, sem deildi við þoni um
Valshellis gull. Stórr og afar formleg tifl er í
Hofstöðum og ännur veringlað, lítil nái
þar hja. Sígnatur Vigfusson formgreiningur
hafdi lálit þat hafþaft og gata stílca frá heiti.

Skamt fyrir afan Hofstöði en lítil dal
verpi vestan í hálinnum. Heitið þat Rauds-
dalur þar sín fyrir hinsa miðum og tím-
ganti. Þonekfiringa saga getur kess. at
Raudur varur Halli hafi búið í Rauds-
dal og verit feldur þar við gast ^{langfrum : 19. öld}

Skágar miklis num á Hofstöðum. Innar
eyðdust þeir af stæðugri ríðslu, ekki sít til
valagardar. Var stórr nafn skágar í Raudsdal,
álli Gangsdalskintja þor nafnið var itale sagt
var ab braudi Nakkr, sem bjó á Hofstöðum
á andlenstri eisduetu áld, hafi upprætt
allan rafskágg í Raudsdal, til kess ab
Gangsdalsþonestu skyldi línskið af honum
vjiða. Var það huguleini fyrir sig!

Milli Hofstöða og Benfjörðar er lagur
á líðandi Háls kallaður Hofstöðuháls.
Hesta neður er líka frá ólíð ab Benfjörði.
Hofstöðir eiga land ab Kinnarstöðu.

Kinnarstöðir eru skamt þóðan innar
með fíðinum. Ónefur berim nafn af
þunnið dríkkim virkeum gull þáris
Sýklaðar með Puffins, fiskibarðar Reykjanes

jafrum veallatis Kimmarsynis. Hestur
hálmui er þar; laueleignirinni, er hann
fast við land nítus af bænum. Mum
restur nælli henna ad þar hefi Kimmarsyni
þóris veit lagður spjáli til bana,
er hann kom sunnmidus at landi,
og dragi hálmum rafn af þeim herti.
Kimmarsyni var gauzkur hlaupsari,
alinn a' konni sumar og vetrar. Reis
þóris hannum yfir þorskafljóð huont
heldur að flóð, eðz þára, segir sagan.

Kimmarsstabir hafa tím slónt að
grasgefit, nefur þat veit slett at og
grætt ít. Þóras landsmýjar munu
enipadar að i Hafstötum. Dugnabur-
g myndar brendur hafa þar lítt nor-
síðustri sextið ár. Skágar var fyrrum
i landi jardasímas, en mun ad miðlin-
leyti horfum.

Skágar eru einu þá rímas með
firðinum. Stendur þærinn meðlem
herra en aðrir loðir við fjöldina,
Síl forma hét þærinn Uppsali.

Um 120 m. yfir sjó. Þær er fransur lítil,
Hestingsaumt er þar að kuldalegt; nái-
ðanátt að skjála lítil. Engjatægjur eru
á fiðli i Skágaengi. Brand jardarinnar
ver að Misará, sem neimur i þorleks-
fiðarbala að austanverðu. Er alli landis
enahallandi hóllar, hengi bratt, er þat
hér nebra þaðið gráðri, kjarni, lyngi og
qráði, eru sandþarhagar gáðir að sumarslagi.

Beiut upp af þennum er einum einkenna-
legur Stuðlabergsdrangur sem heitir
Vatalfjäll, um 100 metra hái, en á sjónum
hundar metra yfir Ejo, ségt hann síðan
á, aq er t.d. hafður fyrir mið þrýðum við
ur spáðar út af Oddkjómaarskeri. Þótt en
drangurinn klæfum aq dálítum henni
annars vegar. Mælt er að engum mannum
hafi felji stigis á hæsta trindum, en fórir
menn hafa klifit hinna legrar. Þó arnir
auður af Vatalsvíllum er annar
legra fell, sem heitir Búrfell.

Í neis megin liggja frá Skágunum út að
með firdimum, annar að Kimmastöð
um, heitir hinn Tröllagata. Hinn
liggur yfir Skágaláls til Berufjörðar,
aðau hjá Kimmastöðu nái, sem er lægstaða
nái Reykhólasveitar.

Við Skága eru leugdar í ymsar með
ar nærrimur frá fyrri aq eittum tínum
þó ~~heildar~~ hefur ek þar kuldalegt. Í til
fama hér bærum Uppsali, sem illega
vegna slabhattanna var þat land ríems-
jár. Þjó þar fyrstur Odður Skrauti,
fotis Gull-póris. Þorskaþjörðarsíng var
háð í Skágalandi, að eyri við Vadalum,
nái hjá Misará. Sír þar en fyrir
kistatöflum. Þar vógn Vestmanna-yrnis
þorlakssonar og þorlakssonar Ógmundar.

Völlsteinsan reginum. Þas norn
trívar haldurir fjölmennir land-
mala fundir á eftstu ¹⁸⁵¹ öld (Kalla-
kubafundir), annar ¹⁸⁹¹ (1857) en ninn ¹⁸⁸¹.
Varn þar með meiri us álli Þorleka-
háðarþingi ninn forma, og vildar ad.
Var þar þá erit hálmenni.

Þjóðskáldedur Matthias Jochumsson
var föddur og uppalinn á Skógunn.
(f. 1835).

Hætcur örngefið hafa vandveitst
frá landnámsöld, enn ehn Stakles-
halli, er dregur nafn af parkinni
stakle, sem Gullþóris drap í hefðu-
slír fábur sinn. Trällagata heitis
þar sem þóris feldi ~~Draumur port, uppus~~
(Þorkjarnar, var þat fjálkynnis meður)

Yfir þorleifjarðarvöld er farið
af Vatnaleyri, er hinn níbus undan
Skógunn.

Kallakubir eru fyrir fjárdar-
katainum, austan regin i mynni
Kallakubadals, undir fjallmilla,
en kallað Taql. Þas líggs regin-
um upp á Kallakubahéði, norður i
Ítabardal í Steinumarsfjörð. Er þær
talið þingmannaleid mielli byggð.

Kallakubir hafa læguun einis-
taldas flutningjösb mikil, en erit
vesti til eldigna og vetaarkeitas. Dugn-
ader meiri hafa að kunið þar vel, en

hinn þuest a miði. Úr miðja 19. áld
bjó þaðnum líti Braudsson, freg audi
máður og greindur vel. Beitarhús
varði hann fránum í Kallakistðalss-
tröðum, aí Kallakistðalei og heijasti þorð.
Gunnar hunk sagði at þó hefði verit evo
mikil silmingveisti i þonleifjordará, at

hūsinn af aðir sinn hefti allt fimm tímum er of
sælt um silming ^{til} óttir vetrar, auk
þess sem varð var dauglega um sunn-
anid. Einum sagði hann ab ~~flott~~ mest
hefti fengist 120 af silmingi; einum
drælli ís aður. En i þyngeti drælli eru
feket vori ekki meira þjálinn, var þá
só leittast í lalf meðeis (3 kg), en 2 á
þyngeti 24 meðeis. Máður þessi hét
Braudur, greindur verður og sambundur
Guðnarsliði Braudsson, seinn fyr er nefndur,
var fadis Þunartids gullsmíði, eum bjó
i Ódey, giftur Mörtu frá Vigur. Fóð hau-
tí Vesturheiði. Var Guðnarsliði yngri laun-
ðanur hana.

Þonleifjordará heitir vegur líggsjó
Kallakistðum um Kallakistðdal. Ýfir Ófær-
gil og Haulatringus og sunn uppi í heidina,
sem náins er frá sagt í sambundi við
Hjalla, Guðnalsenát.

Kallakistðdalur er miðað falllegur, aljip-
ur með allibundi klíðum. Þróð valnæmlitul
gil falla í þonleifjordará, fránum í dal-
ströðum. Ísfristur og gíður í formi gíði

Nið bjó aí Kallakistðum Guðnari Sigurðsson
~~fimmt~~ hinn mesti sungrítorði

Ye firdinga gil er langtum vátuensim.
 Ædur la' nequium yfir þat, en oft
 vond þat á fest i vatna öxturn. Var
 þui nequium ferdur. Ófengil neun-
 ur afan i dalinn frá austnordri. Tunga-
 nulli gylganna, byrir dalbænum
 kallað Nautalungur. Hefur þas slævi-
 lega meit geldneyta afriður til forna.
 Þorleffs fjordarheitir liggr við hætt, mun
 verá á sjálfa hundrat metra yfir eðr,
 þar sem hin er hætt. Var hin fyrrum
 talin hálft önnur kingvanna leið
 nulli kappda.

Nakkrur skágr er í Hallafjörðardal,
 austan megin, frá undir Selgili.

Talið var, afu langt á fjarðar
 kirkjus, frá Kallahestum: Stadars-
 kirkju á Reykjanesi, Stadaskirkju í Stab-
 ardal, Gufudalskirkju og Garðedale-
 kirkju.

Kallahestir eiga land ab þonef-
 fjardar á. Hin vegar í dalnum er
Sunnorestabi laul (sjá Reykhóla).

Míli, í þonefjordi er vestari
 bær í Reykhóla enil, er henni stuttar
 bæjarleið út frá fjordarkaldirnum,
 vestan megin. Stendur bærinn ^{sunnan} með
 fjalls miða, sem er á milli fjöldarinnar
 og þorgrisdals. Gjörin er eldi milt
 flutningsjör, en nalaqóð. Þin er lítil, en
 frekar græsgefist. Engjastegjur um meit
 til fjalls og langt á þer. Hlidin frá Míli
 eru fljóðar, ólæruðar, lítilar, Míli heitir.

þar en ubberar ekas leyyfðar. Vorgall er í
Mila og aq aq illi Danblund.

A landnámu-áld þjó þar eyjálfur
fatis Vatnspara-Grims. (Star. ponaf. lägu).

Y Reykhála-ævit er offilegt sáss-litil
matjutordelet, ab undanskilnum fimm
bojum, og sunnetadas er hinn alls engin.
Melli þó alltostar hafa hana, ef alnigi
veri fyrir eltan.

Gufudalsveit.

Gufudals^{-spít} breppur með frá Milaa,
einn rennur í Goudeafjörð skaut
vestan við fjartarbatoim, ab
Hleðshásei, vestan megin Halla-
fjarðar. Gufudalshals skiftir
suðurinn ab norðum leyti i tvo
blota; einn stundum er kall-
abir Sudurssætin og Halla fjarðar.
Gufudalshals er allhær fjall-
armur, er gengur suður inn
Reikjalsfjöllum (Reginbilsf.?)
sem eru milli Gufudals suðas
og Þólfjarðarbatoz, eru þau
naf. 900 m. hár, og eru þau með
westu fjöllum á Vestfjörðum.
Gufudalshals er brattur og erfidur
yfir festar, um 450 m. hár. Yfir
hann er alfan vegur. Talið var
ab 19 sneibinga veri uppi ab
fara, ab vestanverði halsinn með
þarðsinni liggur yfir hann. Framan

Reipshola

undir hálsmildum er bærið
Skálanes. Milli Reykjanes og
Skálanes skeret Þorleifafjörður
inn. Hann er talið tvis vilen
^{stóras}
fjörður ab lengd, frá Skutumaustrum,
vestast í Reykjanesi, inn
ab Kallakibum, er stunda fyrir
fiðarsatuum. Þeir eru
firðir skerast inn ís Þorleifa-
firði vestan megin, Djúpsifjörður
austar, en Gufufjörður vestar, en
bæir nálegt hálfi vilen sýðar
í lengd, og eru grunnið, og þá
fjarar ab næstu um stærstraum.
En þá Djúpsifjörður eum ekki
graut stanarengi yfir ab líta;
en hann allur væxum þéttum
markhalum. Hafa allt haldit sig
þar eftir hundruðum skiffir og
get allvikið vela að mark-
halum. Þeim arum mun
þær heldur hefa lagt þar fríi.
Þorskafjörð fjarar eining all-
nig, sun ab miða miða henni, fulla
hálfa mils frá fiðarsatui. Nokku-
rular fomaðar henni eruqlum fjað,
mena ~~þá~~ ^{þá} til ^{þá} ill.

hannum er jafnara merandi straumur,
en or ab eldi festir að hannum iz, nein
i afleika frætum, þótt vestheldur
sl, bæti fyrir utan og innan.

All þessi nefnist Kóngavaleið. Fridrik
þrofastur gássan á Stab allabi ab
sundruba álium, ósamt Páli
eyri sínum, árið 1840. Þáll
kamst af, en síða Fridrik fell
af bestumum og drukkuði. ~~Síða~~ Þáll
en Þáll kam yfir, sá hann vest fóður
síu kanna segndaudi, en fóður
síum sá hann huergi. Hik síða
Fridrik færst aldrei þarnar
gámuð þjóðtrí, ab samuganga ven
nedan jardas milli pónskafjardar
og Steinþringufjardar, og heldur sunn
is austriu meim, ab eis. Fridrik
hefði sagast í suelg þeina.

Brandsagi er eno hattab i
Gufudalsheiði, ab undislundi er
huergi, neina nijo neina með sji
fram, en lægir ^{lægir} fjall ^{gjartar} manas teyqjast
fra Vestfjardahálandiunum fram í
hverst neq. Gufudalshála er þó all-
há: einu og fyr segir: Halleteinnes-

Hallgárdar, milli Þóreksfjárdar og Djúpafjárdar, er ~~nál. 400 m.~~^{nál. 400 m.} háð, þar sem haun er vestur, milli fjárdanna. Er haun grænugur vel og sandland ógætt, og allmiklar slégrur frá sex loejum, báðum megin fjallsins. Fjórir af þessum loejum hafa einnig lítil háttar níðri slégrur. Þást- leitir yfir fjallpettu nefnist Hjalla-háls, þar liggr einnig Símarlina. Þennan eru best ferar leidir yfir fjallpettu, loeja á milli, hvar sinn er, og lures vegur kendur ur nís hlutabígandi þeim, t.d. Barnafjall, Grafarháll o.s. frv.

Graenafjall liggr fram milli Djúpafjárdar og Guflufjárdar, er þar óllar legra heldur en Hallteinarnefjallgarður, en þó ófærir íslag. Sandfjärland er þar ót sánum allgatt ót sunnarlagi, en hraðki slégrur né vetrarliggr umar arkeit sinn neinum neinum. Ödþjósháls. Í Subarnefjallinn eru á flestum loejum einhverjar eru leyfð af kirkiskági, eru þó munum fáum

þverrandi. Bláindlegastur mun
Teigstóðager vera; Hallsteinsnes-
 landi, breidit hann meðri
 sál og suðri og jarðvegur að
 götur. Í eru nefndu Mjóslalandi
 austan megin Djúpafjarðarbætur
 eru kirkkjörr, sánum leidis; Pu-
dalsmúla frumur i Djúpadal. Um
 frumur bætum megin Hálslas í Djúpa-
 fisti. Í Brekkadal, austan megin
Lufsfjartar, og á Skálarei, vestan
 fjarbarinn eru nátturs kirkkjörr.

Fyrir vestan Gufudalsháls, frá
Skálarei í Hallafjarðarbætur
 er sungrat lauslag og í Gufa-
Subur lítið inni. Fjordarstræðin
 er ab meðan kein, frá Skálarei
 ab Hallafjarðarbætur. Þa einum
 stæð, miðja vegr með firthinum,
 gerger fram eyri. Frá Háls-
veginum og inn ab eyriinni er
 allbláindlegt staðleiki. Undir land-
 it með firthinum er alluef
 grösugt, slægjur og knifjashugur.

Björnaskjórum i Gufudals suður
skal nöldist nokkrum og tilst
þessi. Talið (austan frá) Hjallar,
vest Miða; Reykjavík las suður. Milli
þeirra þeja er langur og grösugur
dalur til fjalls. Eftir honum nennur
Miða. Gullþorissaga telur ab Þá
dalur hafi verit byggður á Íða-
álinni, en ekki mun þar sýni
vejanistum. Sandþjórhager em þar
ágætis. Gið neumur afan í dalinn
vestan megin, heitir það Selgil.
Frír framan Selgil tekur við
baugadregin hlið, ná, en að næstu
klettalaug. Heitir hin Bláðurs hlið.
En dal þeina fyrst, tekur við
lágur fjallas, kallaður þráðveldar.
Þegar kannið er yfir þa, tekur við
grunnum dalur, Heimri Fjall-
dalur. Þustan vart við þann dal
er lágur fjallas. Göltur ab mafni.
En yfir ham kenna, líkus við
þróðji dalurinn, Fneuri-Fjall-
dalur. Sí haldit eftir haumum,
þar til ham fyrstur, er kannið
verpur að miðju Þonekaþjóðar-
heiði. Þann til staðs tóruðu
leidir 1787 að heidið ab sunnan.

I Borgars-
dalur.

Önnur um Halla kibardal. Óforn-
gil og Næsts eru ag sun ups i
háleidir nuður ab sun nepnir
Steing erði, sem es grjóthet met
stóri vöndu ai níðri heidi inni.
Veg þeimur lagði Jón Magnissan
þær um Skieit var Vesturlands-
Þórestur afliðs miðja síðusta áldi,
afrendur nuður ab afli ag ur eyti
og talicus drungur góður. Enn í yms-
ar sögur af Ur eyti hana og hafi pengi.

Hic leidin liggur eum þorgrír-
dal og Fjalldal nuður ai stóri
bunguvaxið hall, met fjöldi vanda,
sun nefut Fjöl skyldeshall. Þar
hefur lengi verit Selvihús. Þar
í alit hafju at nilli byggta. Þar
af heitinn er nequum abeint eum

pess skal getið, ab fjörðunin ar
en lidin síðan sá, er þetta nítar,
hefur farið um pessa sláðir. Må
kui vera, ab ekki sé nákvæmulega
greint um sláðhelli og vegir
ein bneyttir síðan.

Vil gjö níðri nes Hjalla laundar-
eign frá Milaa ab Kálfa, sem
rennur um Hálfa og ljúfus. Í
Kálfadal eru allrikas skegjur fin-
Hálfabrekksaup, Árnið og Tóður, Skifflar Kálfa í þa-
lendum.

Tinnis oí Hjállum liggur ~~fara~~
~~ett~~ gáðan kipp frá sjó sumar
i hallandi fjallennila og lengur
fram milli Þorgeredsdale og
Kalfardsdale þat mun verso Þimnes.
Lega grasgefið. Þau báundi Þimnes,
sum kjo þar á afanverðri síb-
ustu áld. gerði þar allmiklar
elittur og rætelabi þat uel. Jörð-
inni til heyrja allmiklar engja-
slegjars, en erfið ab rata þer,
þui þer liqqja allar til fjalls.

Brundkastir eru þar ágætir, einle-
nni fyrir sandfi, en freira
veldingasamt í káldum vorum.

Binnadur hefur jafnunus verið
gáður á þessari jörð. Til fóru
var þui ómá, at öllum kinnabæti
þar uel í tálfi ðær, en ír þui mundi
hamingjan erria ub þeim bæci, en
at ýms áhæpp ag miðbæti mundi
at þeim stöðja. sagt var at um laug-
an aldur hefti engum hætt að þar
at kíra þar lengur en tálfi ðær; þar
til þau Þimnes kam þangat. Var
hann huergi hræddur ub elikar kent-
ingabætus. Ærun kann hafa kint þar
þó þui var 18 ár grannan til alda mið, 3
beit þar aldrei hamingjumundile, síðus en sno.

Pórisetabi er næsti 20 er
vid Hjalla. Landareignin er
frá Hálfa ab Búlfsei, sem er lítil
áspónera. Um laundkasti og stað-
háttu gegnir líken meali um pósis-
stabi sem Hjalla, nema hev að
pórisetabi er miðin jörd. Var-
kelre er þat og skjálasamara i
næstdanci. Skágar voru allmikilir
á jördum þessum langt fram eftir
situstu áld, en en vin ad næster
eyddir, fyrir aðeyr ñ samlega nálk-
um, svo at miði es nái gráður-
línir laud og verar skribur þar
sem áður staði klædegar híastir,
og er ill til slikest ab vita.

Pórisetabz land mei langt fram
til fjalls, gegnt Hjalla landareign.
Frámarlega á fjallum, austan
Djúpavallebrunnar, er allstórt
valur, sem heitis Miklavater. Enn
þar mynstak Hálfor. Innan við það
er lítilsháttas sléggjus. Lánum þri
var þat, at í því væri myndur,
eða önnur óvettur, sem bryti
slundum af því í inn.

Pórisefistingsaga getur þessa
ab Hrómundars. Gróf hafi gefið
Gullþóri laud þótt, sem villega af

jösbinni. Guðmundur sann
þárið kjo eftir fáður sinn að jösb-
inni. Síðan vita meiri ekki er
um ósírt að henni, þar til Skánum
eftir 1840, þá er jáður eyðibigli
og lígur undir Gröf. Þann þar þó
weiðashug. Úr 1844 keypti þáður
vandi þorsleitarsauð jöndina
undan Gröf, og næstir þar nýbigli.
Iðræði ósufni em, laurði jard-
arinnar, er geymt hefð allt frá
Sögvaleiðinni. Mað þar til nefna:
Kálfagljúfur, Blyggstek, Helga-
stein, utan Kálfa, styrkrestilei-
sunnar vest að Hjalla-hálei. Öll
pesi ósufni em keud við meiri,
en gull-póir felldi að pessum
stöðrum. Þið Bullaernesi vndali
gull-póir skipti sitt, er hann fluttí ab
þárislögnum, þá börðust þeir þar
að eyrinni, þórir og Hallur á Káfi
(miðhafstabis). Felli þar fjárir
meiri, og miðum þeir hefð verit
þar grafinn. Þann til skamus hafa
sízt meðal til þess, þó að lágð eini.
Há er eyrin brálin ab meðlem og kallart
Bryggis tangi, en enginn vefir að því, ob
það er 12 millimetrar langt og ógum nefnd.

1. þor var farið. Graf er næstí þar um þórisstadi
um bænum, messati Guðr. Hafnir mun dregið af því, at
dalspórestur þar
þórum sinnum
í ári og félle
B. Skiltinga fyrir sem kyrqis miðað fyrir til eigni-
takki. Var hág-
skóla fyrir fyrir
þrest. Þor var
messið fram
í 1840.
(^{ðe} inn skild
þið hvarja
messi.)

Grafar er næstí þar um þórisstadi
í 1840. Þor var
messið fram
í 1840.
Reið um nedri götuna stendur all-
háð Steinðraugur kallaður Kerling.
Um aldarmálin 1800 lejó i Gröf
bundi sá, er þau hét, meður með
og aðstur, og hagröðingur gáðar, gam-
an samur og fyrndum. Þau voru
nissar um all óræfui; landi
Grafar og þórisstada þar í er kekk
vis a um Kerlinguna:

"Nedri götuna gáttu stilt,
gerðu stilt at mura.
Og en farda, ef þú vilt,
upps a Kerlinguna."

Gröf líeist fyrtaðlum jördum
um landamyljar. Þin mun vera
grasgefist, en engja eldgjós mun
muni, heldur en aí hinum jördum
um, en miðað grasgáðar, allar aí
fialli. Nidri land jördas umas es
miðað með kjarr ekki. Vetraskálf
Erlendir. Björnab.

Jötū fjallsonður mordar á halsinum rálegt
nálegt Grofashála vegi, eina kállut er
Eggjaleggja. Hafnið er eina liftonnið, eftir
þat eina gauðar dagur verma, at meini sem
fóru um halsinum, heyrdu þetta kveðið hérjó öxl-
um:

"Eggjaleggja heili ey,
dális Geirs og Gunnr.
íti var ey bárin i bætlaðum timum
á sjálfi huitadumnu."

Stytteki, sem Engi er kallað. Skamt þar frá er Himborinn valin
þar skamt frá west a hálsein-
um er klættum girt fell, sem
heilir Hraunmudar fell. Ónegur
þat semilega af af Hraunmudi
i Gröf, sem þorlefirðingar eru
giltus um. Men kann hafa verit
heyðibur þar í fellinum.

Þó ulanverðu takmarkast
Grofaland af að spora em, sem
heilir Grimkelsstáða. Skamt inn-
an við aina leist fyrir graeinum
um bejarsniðum nýjað formlegum.
Hilf þat a Grimkelsstáðnum, þar
átti at hafa við Grimkell
lausanaur Hallsteins a Hallsteins
nesi.

Urt á nessum veitan megin
þorlefirðas, er Hallsteins nes.
Þat er allmerk landnámsjörð.
þar man land Hallsteini gadi
sauð þórlfge Mæbra skegg, en
fatið þorleims durt.

Jönt þessi or at miðjan leyti góð
landnámi. er órit, keitilaður góð
og slónt tiri, en engja ^{slégr} kappas telei
er þar meðal ósíða. Það er ósíða með aðau-

feldar, ab meðlem Leyti til fjalls.
en ab meðlem Leyti a' blíðiumi.
Útigangur er þar í kezta laugur bæði
fyrir sandþé og bræss.

Skáglundur allmuleis er í landi
jafðarinnar, þar a' meðal eru
nefndur Leiðskágu, eimur him
stærsti og frekasti Skágu þar um
suðlín. Stadarkirkja á Reykjanesi
átti þar rafliðskógi, en nu einn minn
litur valab, eum ^{commissaria gilda.} ~~tættar fer~~. Leið-
skágu var a' miilli Grinckels-
stads Ós og Flóla Ós. Ýsteigar-
jabrincum næst við Flóla Ós er eydi-
kat, eum kallað er Flólastabir,
er þat ab líkindum afar fomur
nafn. Þaðiinni öruru s' þarna
kallað Hallsteinesnes sel, og ainn
S'elgil. Fyrir utan gildi televi við
svo kallað Fagraklett.

Vestanverð við tímabundun
lítil flatlent nes, eða tangi
veslur: Djúpafjörður mynnid,
heitis hann Sálheimar tangi,
þar en fórnar bœja vísdir.
Hálf þat het Sálheimar. Þeríð þar
en fyrir hringardí, en lyng og
krasikjars vær fari.

Ysti fjallsnúlum vestur af
bænum veitis Sorgarhorn, þat
á eina ságu. Þer þat munu-
melli, að örn hafi hnefut þor-
born og flagið kentu með þat,
at miðurinn ásjáandi.

Natökurs ságuleg örufrei en þor
i landinu, t.d. Grenitnæs,
þar sem grenitrit hit níbelan
kam á land, þat er þar sendi
viri sínum Hallsteini, kaffi
Hallsteini klótab þar til syni
sínum eftir altra gámlum. Einig
Gothusavannar með hafstöll
Hallsteins og þrekkleif, þar
sem kam hengdi þrekk sína
þa er kam farið sofnandi í
Suefneyjum við saltgerðina.

Rustarvet við miðjan Djúpa
höft en Barns, þar er
landriðinu nílít og slægjur, bæti
níklað og góðas, á fjallum og hlið-
inni. Þar gras gefist. Bifjar-
hagar aqætir, velur sem sunnar.
Hér land jastas innar frá
miðri Barnshlíð ab Hálrá.
Erl fjalls með land jardarinnar
frá fyrstu hliðinum og suðurhlíðinum.